

VODOMEC

Alcedo atthis

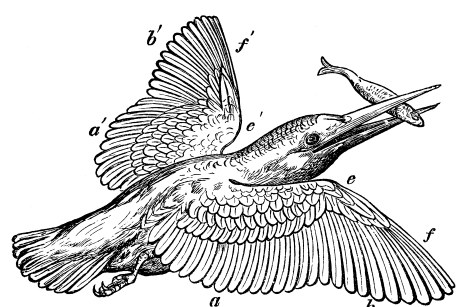
Vodomec je majhen, do 20 cm dolg, ptič s kratkim repom in velikim šilastim kljunom, ki tehta okoli 40 g. Samca bomo od samice ločili predvsem/le po barvi kljuna, samček je namreč v celoti črn, pri samici pa je baza spodnje strani kljuna rdeče-oranžno obarvana.

Je kot leteči dragulj, bleščeče modra pojava, ki leti tik nad vodno gladino. Pogosto poseda po štrlečih, t. i. »opazovalnih« vejah nad vodno gladino, s katerih opazuje okolico in opreza za plenom, predvsem majhnimi, do 10 cm velikimi ribami in vodnimi žuželkami.

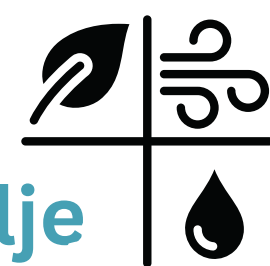
Vodomci so samotarji, z izjemo paritvenega obdobja. Ker mora na dan pojesti večje količine hrane (kar 60 % lastne teže), tekom celega leta brani svoje območje (teritorij), bodisi lovno bodisi gnezditveno.

Konec marca oz. v začetku aprila se začne snubitev, med paritvenim obredom se par lovi in kliče, dokler samec ne ujame samice in ji ponudi »zaročno« ribico. Par nato v navpično steno izkoplje približno en meter dolg poševen rov, ki se konča z razširitvijo – gnezditveno kamrico. Oba starša izmenično valita jajca in nato skupaj skrbita za mladiče. V času gnezdenja, od aprila do julija, ima vodomec običajno dva zaroda. Za uspešno gnezditev potrebuje zlasti zadostno količino hrane in primerno mesto za gnezdenje - peščene (obrežne) stene v bližnji okolici tekočih ali stoječih voda. Pozimi pa se vodomci razpršijo in preselijo k vodam, ki ne zamrznejo.

Vodomec je v Evropi zaradi velikega upada populacije (30-49 % v treh generacijah) uvrščen v kategorijo ranljivih vrst (VU). Ogrožajo ga onesnaženje voda, zlasti z industrijskimi odplakami in odtokom onesnažil s kmetijskih zemljišč, regulacija rek in potokov, odstranjevanje obrežne vegetacije in drugi škodljivi posegi, ki uničujejo gnezdišča in siromašijo prehranske vire. V Sloveniji je pomanjkanje gnezdišč verjetno ponekod omejujoč dejavnik za populacijo vodomca.

Ptica treh elementov - vode, zraka in zemlje

V **vodi** lovi svoj plen (predvsem manjše ribe, tudi paglavce, majhne žabe in vodne žuželke), leti (**zrak**) in za gnezdo izkoplje v obrežno steno (**zemlja**) slab meter globok rov.

O AVTORJU

Danilo Kotnik

Korošec, ki že 36 let živi v Novi Gorici, se je nad fotografijo navdušil zelo zgodaj, v zadnjih sedmih letih pa sta ga opazovanje in fotografiranje živali, zlasti ptic popolnoma prevzela.

Že vrsto let je tudi redni obiskovalec Naravnega rezervata Škocjanski zatok. Nemalokrat je, vede ali ne vede, fotografiral redke in zanimive vrste ter nam tako posredoval tudi dragocene podatke. Marsikdaj je v objektiv ujel izjemne prizore ter jih nato delil tudi z nami in posredno z našimi obiskovalci ter sledilci. Njegove fotografije so pogosto navdih za naše objave, srečali jih boste v publikacijah, na spletni strani in družabnih omrežjih (Facebook, Instagram) NRŠZ.

Kot pravi sam, se je za portrete živali v naravi odločil ker *»Živali nikoli ne 'fejkajo', one so takšne, kot so, ne pozirajo ampak so pristne – in prav to me privlači. Saj ne rečem, tudi portreti ljudi so zanimivi ali potopisne foto-reportaže, ampak meni je živalski svet nekako najbolj blizu, nikoli se ga ne naveličam.«*. Zagotovo pa ima tudi nadvse izostren čut za to, kdaj pogledati skozi kukalo fotoaparata, da ujame zares edinstven posnetek živali v naravi. Pravi, da *»To so taki nenadejani momenti, ki jih enostavno moraš v tistem trenutku videti, ponovitve namreč ni.«* in razkrije bistvo *»Vsi gledamo, eni pa tudi vidimo.«*

Večina njegovih fotografij nastane ravno v Škocjanskem zatoku, rad pa zahaja tudi v druga območja neokrnjene narave kot so Naravni deželni rezervat na izlivu Soče v Italiji, Zaliv laguna di Marano (Maranska laguna) pri Benetkah, Cerknško jezero z okolico, Sečoveljske soline in še kam.

Fotografiranje na takem nivoju pa zahteva tudi znanje iz biologije, ki ga je Danilo pridobil v zadnjih letih in ga še vedno z navdušenjem nadgrajuje. Med potrpežljivim čakanjem na pravi trenutek za fotografiranje je spoznal navade ptic in raziskal njihove značilnosti. Nekaj nasvetov mu damo tudi zaposleni v naravnem rezervatu, ki z veseljem delimo svoje (strokovno) znanje.

Pričujoča naravoslovno fotografska razstava skozi serijo fotografij prikazuje prav posebno zgodbo zelo priljubljene in karizmatične vrste – vodomca (*Alcedo atthis*). Fotografije so obogatene s kratkimi opisi, ki nas popeljejo v vodomčevo zgodbo, z vpogledom v snubitev z *»zaročno«* ribico.